

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní JUDr. Zorou Šmolkovou ve věci

žalobce: J. O.

proti
žalované: Česká správa sociálního zabezpečení
sídlem Křížová 1292/25, 150 00 Praha 5

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 5. 8. 2019, ve věci invalidního důchodu

takto:

- I. Žaloba **se zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobou došlou zdejšímu soudu dne 17. 10. 2019 se žalobce domáhal zrušení rozhodnutí žalované ze dne 5. 8. 2019, č. j. X (dále jen „napadené rozhodnutí“), kterým bylo změněno prvostupňové rozhodnutí žalované ze dne 1. 4. 2019, č. j. X, kterým byl žalobci snížen invalidní důchod třetího stupně na invalidní důchod stupně druhého. Změna provedená napadeným rozhodnutím spočívala v odejmutí invalidního důchodu třetího stupně, ovšem bez přiznání invalidního důchodu jiného stupně. V důsledku toho žalobce invalidního důchodu zcela pozbyl.
2. Žalobce v žalobě uvedl, že nesouhlasí s tím, že by u jeho osoby došlo k takovému

Shodu s prvopisem potvrzuje

zlepšení oproti stavu, na základě kterého byl uznán invalidním pro invaliditu třetí stupně, že by měl být uznán invalidním toliko pro invaliditu druhého stupně nebo dokonce vůbec neinvalidním, jako v napadeném rozhodnutí. Žalobce dále uvedl, že závěr posudkového lékaře, ze kterého žalovaná v napadeném rozhodnutí vycházela, doslova konsternoval (v negativním smyslu slova) žalobcova ošetřujícího lékaře, ortopeda MUDr. R. H.

3. Žalovaná ve svém vyjádření popsala průběh správního řízení a uvedla, že vzhledem k tomu, že žalobce namítá nesprávné posouzení svého zdravotního stavu, navrhuje žalovaná jeho přezkoumání PK MPSV ČR, která posuzuje zdravotní stav a pracovní schopnost pojištěnce pro účely přezkumného řízení.
4. Krajský soud poté co zjistil, že žalobní návrh je věcně projednatelný, přezkoumal napadené rozhodnutí v souladu s ustanovením § 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), v mezích žalobních bodů, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu v době rozhodování žalované, tedy ke dni 5. 8. 2019 (ust. § 75 odst. 1 s. ř. s.) a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
5. Z připojeného posudkového spisu žalobce krajský soud zjistil, že žalobce se vyučil instalatérem a následně pracoval v tomto oboru. Žalovaná rozhodla dne 1. 4. 2019 výše uvedeným prvostupňovým rozhodnutím na základě posudku lékaře OSSZ Karviná, vypracovaného dne 20. 2. 2019. Za rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce s nejvýznamnějším dopadem na pokles jeho pracovní schopnosti byla označena (mj.) osteomyelitida, deformita pravého hlezna, stav po artrodéze talamometatarzální vpravo a recidivující, opakovaně operativně řešený halus valgus. Řečené bylo hodnoceno jako zdravotní postižení uvedené v kapitole XV., odd. B, položce 14a přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb. Míra poklesu pracovní schopnosti byla stanovena 50 %. Po podání námitek vypracovala lékařka ČSSZ pro účely napadeného rozhodnutí dne 4. 7. 2019 nový posudek. V tomto byl jako rozhodující příčina dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu označen stav po opakované operaci pro halux valgus vpravo. Řečené bylo zhodnoceno jako zdravotní postižení uvedené v kapitole XV., odd. B, položce 12b přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb. Míra poklesu pracovní schopnosti byla stanovena 20 %.
6. Z posudku posudkové komise MPSV ČR v Ostravě ze dne 13. 2. 2020 a jeho doplnění z 16. 7. 2020, který krajský soud nechal v průběhu řízení o žalobě vypracovat se zadáním, aby se posudková komise zabývala procentní mírou poklesu pracovní schopnosti žalobce k datu vydání napadeného rozhodnutí, tedy k 5. 8. 2019 a vyjádřila se k ostatním zdravotním postižením žalobce, zejména postižení ruky, soud zjistil, že posudková komise ve složení z předsedy komise, dalšího lékaře s odborností ortopedie a tajemnice dospěla k závěru, že žalobce k datu vydání napadeného rozhodnutí nebyl invalidní podle ustanovení § 39 odst. 1 z. č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „z. d. p.“). Posudková komise konstatovala, že se u žalobce jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož rozhodující příčinou je stav po opakované operaci halluxu vpravo s realizací dézy TMT I. vpravo, kdy se jedná o výraznou deformitu pravé nohy. Řečené bylo hodnoceno jako zdravotní postižení uvedené v kapitole XV., odd. B, položce 12b přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb. Míra poklesu pracovní schopnosti byla stanovena 20 %, neboť se jedná o toliko jednostranné postižení. Posudková komise uvedla, že posudkový lékař OSSZ se dopustil

posudkového omylu, neboť zdravotní postižení nesprávně zařadil do položky 14a, oddílu B, kapitoly XV., přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., neboť u posuzovaného se nejedná o tam uvedené zdravotní postižení – pseudoarthrozy, paklouby končetin. Posudkový lékař OSSZ rovněž opakovaně pochybil při dřívějších posouzeních zdravotního stavu žalobce, kdy zdravotní postižení zařadil pod položku 14b řečené vyhlášky a nesprávně tak dospěl k závěru, že se jedná o invaliditu III. stupně. U posuzovaného se dosud nikdy nejednalo o pseudoartrozu či pakloub končtiny, což prokazuje nesprávnost tohoto opakovaného hodnocení lékařem OSSZ. Ke sdělením žalobce uvedeným v žalobě Posudková komise uvedla, že na základě prostudované zdravotní dokumentace zapůjčené od žalobcova praktického a ortopedického lékaře konstatuje, že žalobcův zdravotní stav se po opakované déze TMT. I vpravo s následnou extrakcí OS materiálu zlepšil, déza je plně konsolidována. Žalobce je tak schopen chůze i bez opory. Diagnóza – stav po opakovaných operacích Dupuytrenovy kontraktury obou rukou – není podle komise posudkově významnou diagnózou, která by byla důvodem pro navyšování posudkového zhodnocení a nebrání žalobci k výkonu práce instalatéra. Posudková komise souhlasila se závěry ošetřujícího lékaře MUDr. H., které potvrzují správnost jejich posudkového závěru o výrazné deformitě pravé nohy, nemění však nic na výši poklesu pracovní schopnosti..

7. Rozhodnutí správního orgánu o nároku na invalidní důchod je závislé především na odborném lékařském posouzení. Podle § 8 odst. 9 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení (dále jen „zákon o OPSZ“), zdravotní stav a pracovní schopnost občanů pro účely námitkového řízení posuzuje ČSSZ, a podle § 4 odst. 2 zákona o OPSZ, pro účely přezkumného řízení soudního ve věcech důchodového pojištění je posuzuje Ministerstvo práce a sociálních věcí; za tím účelem Ministerstvo práce a sociálních věcí zřizuje jako své orgány posudkové komise. Při přezkumu dotčených rozhodnutí neposuzuje soud věcnou správnost posudků, neboť k tomu nemá potřebné odborné znalosti. Posudek posudkové komise MPSV soud hodnotí jako každý jiný důkaz podle zásad upravených v § 77 odst. 2 s. ř. s., avšak s ohledem na mimořádný význam v tomto řízení bývá tento posudek důkazem rozhodujícím v případech, kdy z hlediska své celistvosti a přesvědčivosti nevzbuzuje žádných pochyb, a nejsou-li tu ani žádné jiné skutečnosti nebo důkazy, kterými by správnost posudku mohla být zpochybněna. Požadavek úplnosti a přesvědčivosti kladený na tyto posudky spočívá pak v tom, aby se posudková komise vypořádala se všemi rozhodujícími skutečnostmi, především s těmi, které posuzovaný namítá, a aby své posudkové závěry náležitě odůvodnila. Jelikož žalovaná rozhoduje o nároku na invalidní důchod, příp. o změně tohoto nároku či jeho odnětí v dvouinstančním řízení, jsou zejména na její rozhodnutí v námitkovém řízení kladeny nároky na jasnost, srozumitelnost a úplnost odůvodnění (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 7. 9. 2011, č. j. 6 Ads 99/2011 - 43).
8. Náležitosti posudku upravuje v ustanovení § 7 vyhláška č. 359/2009 Sb. Posudek o invaliditě musí obsahovat mimo formálních náležitostí rovněž 1) účel posouzení, 2) datum posouzení zdravotního stavu a pracovní schopnosti pojištěnce, 3) výčet rozhodujících podkladů o zdravotním stavu pojištěnce, z nichž orgán sociálního zabezpečení vycházel při posouzení zdravotního stavu a pracovní schopnosti pojištěnce, 4) skutková zjištění, ke kterým orgán sociálního zabezpečení dospěl při posuzování zdravotního stavu a pracovní schopnosti pojištěnce, 5) výsledek posouzení

zdravotního stavu a míru poklesu pracovní schopnosti se stanovením, zda se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, 6) procentní míru poklesu pracovní schopnosti, 7) stupeň invalidity, 8) den vzniku invalidity, resp. den změny stupně invalidity nebo den zániku invalidity, 9) odůvodnění výsledku posouzení zdravotního stavu a míry poklesu pracovní schopnosti a 10) tzv. pracovní rekomandaci (to pouze, jde-li o invaliditu prvního či druhého stupně), tedy doporučení stran vhodného druhu práce, kterou je pojištěnec schopen při svém zdravotním postižení vykonávat (srov. k tomu rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 6. 2012, č. j. 4 Ads 19/2012 - 18).

9. V posuzované věci si krajský soud vyžádal shora specifikovaný posudek. Z jeho obsahu vyplývá, že posudková komise jednala a rozhodovala v řádném složení, za přítomnosti specialisty s odborností ortopedie, tedy lékaře z oboru nemoci, která je dominantní v dlouhodobě nepříznivém zdravotním stavu žalobce. Posudek po jeho doplnění má všechny shora uvedené náležitosti a splňuje podmínku úplnosti a přesvědčivosti, posudková komise se vypořádala se všemi rozhodujícími skutečnostmi a rovněž tak s námitkami žalobce, vysvětlila, proč považuje za rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce s největším dopadem na jeho pracovní schopnost deformitu pravé nohy a nikoliv postižení ruky, které nepovažuje za posudkově významné. Posudkový závěr je založen na veškeré žalobcem předložené zdravotnické dokumentaci, včetně dokumentace MUDr. H., se kterou není v rozporu. Své posudkové závěry komise náležitě a srozumitelně odůvodnila, posudek nevzbuzuje žádné pochyby, přičemž zjištěné a v zjištěné postižení žalobce odpovídá definici postižení podle kapitoly XV. (funkční poruchy, postižení po úrazech, operacích), oddíl B (postižení končetin), položky 12 (deformity nohou nebo prstů nohy/nohou), písmene b) – výrazné deformity a poruchy nohy/nohou, jednostranné nebo oboustranné, závažné poruchy stereotypu chůze, omezení dosahu chůze o přes kompenzační pomůcky, se kterým je spojen pokles pracovní schopnosti 20 – 30%.
10. Podle § 39 odst. 1 z. d. p. *[p]ojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %.*
11. Vycházejí tedy z výše řečeného posudku, který je dle názoru soudu plně způsobilý k důkazu žalobcova zdravotního stavu ke dni napadeného rozhodnutí, dospěl soud k závěru, že žalobce nebyl k datu vydání napadeného rozhodnutí invalidní, protože jeho pracovní schopnost poklesla o 20 %. Za tohoto stavu pak dospěl soud k závěru, že rozhodnutí žalované odpovídalo t. č. zdravotnímu stavu žalobce a je zákonné. Žaloba je tedy nedůvodná a jako takovou ji krajský soud v souladu s ustanovením § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
12. V řízení byla plně procesně úspěšná žalovaná, které však v souladu s ustanovením § 60 odst. 2 s. ř. s. právo na náhradu nákladů řízení nevzniklo; procesně neúspěšný žalobce právo na náhradu nákladů řízení nemá.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **je možno** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů po doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně. Podmínkou řízení o kasační stížnosti

je povinné zastoupení stěžovatele advokátem, pokud stěžovatel sám nemá vysokoškolské právnické vzdělání.

Ostrava 12. srpna 2020

JUDr. Zora Šmolková
samosoudkyně